

Påskdagen

Om Kristi uppståndelse.

Predikan på distans 2022-04-17.

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig att du på påskdagen har låtit din Son uppstå från de döda. Kom med din helige Ande och ge oss en fast tro så att också vi, när den dagen kommer, får uppstå med våra kroppar till evigt liv. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 20:1-10. (2:a årg.)

1 Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria Magdalena ut till graven och fick se att stenen var borta från graven. 2 Hon sprang därifrån och kom till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: "De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom!"

3 Då rusade Petrus och den andre lärjungen ut mot graven. 4 Båda sprang på samma gång, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. 5 Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där, men han gick inte in. 6 Strax efter honom kom Simon Petrus. Han gick in i graven och såg också linnebindlarna ligga där, 7 och duken som hade täckt huvudet. Den låg inte tillsammans med bindlarna utan hopvikt på ett ställe för sig.

8 Då gick även den andre lärjungen in, han som hade kommit fram till graven först, och han såg och trodde. 9 Tidigare hade de nämligen inte förstått Skriftens ord att han måste uppstå från de döda. 10 Därefter gick lärjungarna hem igen.

Påskdagen är kyrkoårets största helgdag. Men varför är det så? Kristus hade ju redan fullbordat sitt verk. På korset hade han fullkomligt försonat hela världen synd. Det brutna förhållandet genom Adam var nu helat genom den andre Adam, Kristus. Synden, döden och djävulen var besegrade genom Jesu lidande och död. Frågan är då: varför behöver vi påskdagen och uppståndelsen? Räcker det inte med att Jesus utförde försoningen fullkomligt på långfredagen?

Paulus ger svaret i brevet till Korintierna. Där fanns några som inte trodde på uppståndelsen. Paulus skriver:

Men om det nu predikas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Om det inte finns någon uppståndelse från de döda, har inte heller Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är vår predikan meningslös och även er tro meningslös. Då står vi där som falska vittnen om Gud, eftersom vi har vittnat om Gud att han uppväckt Kristus, som han ju inte har uppväckt ifall det verkligen är så att döda inte uppstår. För om döda inte uppstår, har inte heller Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös och ni är fortfarande kvar i era synder. Och i så fall är de som insomnat i Kristus förlorade. Om det bara är för detta livet vi har vårt hopp till Kristus, då är vi de ömkligaste av alla människor. (1 Kor. 15:12-19)

Kristi uppståndelse är alltså så viktig, att det utan den inte finns någon förlåtelse. Om det är som de liberala, bibelkritiska teologerna påstår, så lämnade Kristi kropp aldrig graven. Liksom alla andra människor måste även hans kropp ha förmultnat, menar de. Uppståndelsen var då bara lärjungarnas intensiva önskan att Kristus på något sätt kunde levde vidare andligen.

Men så lär inte Bibeln. Skriften hade förutsagt Kristi uppståndelse och därför säger vår text: *Tidigare hade de nämligen inte förstått Skriftens ord att han måste uppstå från de döda. (v. 9)* Vittnena såg den tomma graven och linnebindlarna som låg kvar där ungefär som en kokong. Endast huvudduken låg för sig. När Petrus och Johannes såg detta står det att *”de såg och trodde”*. Kristi kropp hade lämnat bindlarna. När graven öppnades var den tom. Kristus hade genom ett under uppstått med sin kropp och passerat både linnebindlarna och den hårda stenen. Vi kan jämföra med vad som skedde när Jesus uppväckte Lasarus. När Jesus ropade på den döde Lasarus fick han liv och kom ut inlindad med bindlar. Jesus sade då att man skulle lösa honom. Enligt den tidens begravningssed var den döda kroppen ordentligt lindad. Lasarus fick liv, men han kunde inte lösa sig själv.

Med Jesus var det annorlunda. När hans kropp blev levande skulle den aldrig mera dö. Lasarus däremot fick bara livet förlängt med en tid. Jesus uppväckte honom för att visa att hans makt också sträckte sig utöver döden. Men Jesus är Gud själv. Han är Messias som blivit människa. Döden kunde inte behålla honom. När han i graven blev levande hade hans kropp inte förmultnat. Detta var förutsagt i skriften. Guds Messias skulle inte få se förgängelsen, står det (Ps. 16:10). *”Du skall icke lämna min själ åt dödsriket (helvetet), du skall icke låta din fromme få se förgängelsen (så Luthers övers.)”*. När Paulus predikade i Antiokia inskräppte han dessa Skriftens ord och visade att de handlade om Kristi uppståndelse (Apg. 13:30-37). Gud uppväckte Jesus från de döda så att han aldrig mer kommer att dö. Han uppståndna kropp är nu förhärligad för evigt. Och han har samma kropp som låg i krubban, samma kropp som gick omkring och predikade och botade sjuka, samma kropp som gick på vattnet, samma kropp som led och dog på korset. Efter sin uppståndelse visade han också konkret för lärjungarna såren efter spikarna och soldaternas spjut. Han uppmanade också den tvivlande Tomas att sticka sina fingrar i hålen efter spikarna, och då trodde Tomas och utropade: *Min Herre och min Gud!* (Joh. 20:28) Lärjungarna såg honom och fick sedan vara tillsammans med honom under hela fyrtyo dagar innan han for upp till himmelen. Kristi uppståndelse är därför en högst konkret verklighet både fysiskt och andligt.

Jesus sade själv: *Tror ni inte när jag talar till er om jordiska ting, hur skall ni då kunna tro när jag talar om andliga ting?* (Joh. 3:12) Som kristna tror vi att Gud verkligen kan göra under och att han har gjort det otaliga gånger. Det största av dem alla är Kristi kroppsliga uppståndelse.

Vi kommer då tillbaka till frågan varför denna händelse är så stor och avgörande.

”Om Kristus inte har uppstått, då är vår predikan meningslös och även er tro meningslös”, skrev Paulus till Korintierna. Detta är det avgörande. Kristi uppståndelse är Guds bevis på att Kristi verk var Guds eget verk. Det var inte något fromt bedrägeri som apostlarna fick för sig. Det var en verklig historisk händelse. Många vittnen fick se och möta Jesus efter hans uppståndelse. Vid ett tillfälle var det *mer än femhundra kristna män* som såg honom, skriver Paulus. (1 Kor. 15:6) Genom att Gud uppväckte sin Son från döden ställde han fram honom inför hela världen som en bekräftelse på att alla våra synder är borttagna. Paulus skriver i Romarbrevet om hur Kristi uppståndelse är beviset för att rättfärdiggörelsen verkligen gäller för alla människor. Paulus hänvisar till hur Abraham blev rättfärdig genom att han trodde på Gud. Men liksom Abraham blev rättfärdig genom tron blir också vi det när vi förtröstar på vad Kristus har gjort. Paulus skriver:

Men dessa ord ”räknades honom till rättfärdighet” [orden till Abraham] skrevs inte bara för hans skull, utan även för vår skull. Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull (Rom. 4:23-25).

Om inte Kristi ställföreträdande verk hade gällt alla människor utan undantag skulle ingen någonsin kunna bli viss om sin frälsning. Men genom Kristi uppståndelse får vi denna visshet. När en människa blir bekymrad för sin synd och känner att lagen fördömer henne i samvetet skall hon fly till budskapet om Kristi uppståndelse. Han har i sin försoning lidit och dött för hela världens synd. Sedan har Gud Fader i uppståndelsen förklarat att detta verk innebär att synden inte längre vilar på Kristus. Den är helt och hållet borttagen. Hos Kristus finns en fullkomlig rättfärdighet som också gäller oss, var och en.

Så är påskens budskap det stora glädjebudskapet om Kristi uppståndelse. På långfredagen såg vi Kristus som i sitt lidande och sin död bar hela världen synd. Men på påskdagen ser vi den uppståndne Kristus som inte längre har någon synd på sig. I uppståndelsen förklarar Gud Kristus fullkomligt rättfärdig. Mänsklighetens synd är nu för alltid ”kastad i havets djup”. Profeten Mika skriver:

Han [Gud] ska förbarma sig över oss igen och trampa på våra missgärningar. Du ska kasta alla deras synder i havets djup. (Mika 7:19)

Synderna ligger inte längre på Kristus. De är fullkomligt borttagna. Luther skriver:

”för på Kristus får de (synderna) inte förbli; de uppslukas av hans uppståndelse, och nu ser du inga sår; inga lidanden på honom, inga antydningar om synder. Sålunda talar S:t Paulus, att Kristus utgivits för våra synders skull och uppväckts för vår rättfärdiggörelses skull. Det betyder, att han i sitt lidande uppenbarar vår synd och dödar den, men genom sin uppståndelse gör han oss rättfärdiga och fria från alla synder, om vi bara tror det”. (WA 2, 140, 20 ff.)

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. *Amen.*